

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Digterne Baggesen og Oehlenschläger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 216. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1819_342_5-txt-shoot-idm452.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men, er det saa, hvad vil da Peer Vegner, hvad vil Tylvten og Trodset, og Alt hvad der har spidset Pen imod Baggesen, i Anledning af hans Critiker? Ja, hvem kan sige, hvad det vil paa Prent, som aldrig har viist det kunde Noget, kunde Andet, end sige Pyt som Peer til Kongen, kunde Andet, end, i det Høieste, slaae Streg over Oehlenschlägers Navn i Ankerne over hans Skrift, og sætte Baggesens isteden? At Folk, der ikke kan Andet, tør vove for Publicums Øine at øve sligt værre end Skrivedrenge-Væsen, og det imod Aanden, Digteren Baggesen, det beviser en Dumdristighed, som maa harme og oprøre Enhver, der med Gnist af Aand forener Ærbødighed for Sandhed, eller selv endog blot et Gran af Alvor, Sands for det Sømmelige, og Eftertanke om, hvad Følgen blev, naar Sligt tog Overhaand! At Sligt kan voves, uden at straffes med almindelig Foragt, med 217et sønderknusende Veto af hver Mand, der har hjemlet sig Stemme paa Ordets Lands-Thing, det er et høirøstet Vidnesbyrd om, hvilken søvnagtig Døs vi befinde os i, hvor nær det kunde være ved, at de høieste Spørgsmaal skulde afgjøres med Næver og Piber af Skue-Pladsens, som fordum i Constantinopel af Rende-Banens Klappere og Stampere! At endelig Oeh. selv ikke offentlig erklærer sin høieste Mishag i et literairt Gade-Opløb, og et plumpt Partie-Skrig, der er hans ypperlige Aand, til hvis Ære det skal være anstiftet og opløftet, saa aldeles uværdigt, blot det maatte vække Formodning om, at hans herlige Aand har forladt ham, en Formodning jeg vilde kalde ufeilbar, naar ikke den Muelighed stod tilbage, at han kunde være uvidende om Sagens rette Sammenhæng!